

பெரிய விசுவாசமும் அற்ப விசுவாசமும்

[15:21-39]

கலிலேயாவில் பரிசேயருடனான முரண்பாட்டிலிருந்து இப்பொழுது பெனிக்கேயாவில் ஒரு புறஜாதி ஸ்திரீயினிடத்தில் எதிர்பாராத எதிர்வாதத்தை இயேசு சந்திக்கிற இடத்திற்கு காட்சி மாறுகிறது. யூதர்களின் பாரம்பரியச் சடங்காச்சார முறையில் அசுத்தமான கைகளை கழுவுதலைக் குறித்து விவாதித்தபின், இயேசு அசுத்தமானவர்களாக ஒதுக்கி வைத்த ஒருவரை எதிர்கொண்டு விவாதிக்கிறார். புறஜாதிகள் மட்டும் அசுத்தமானவர்கள் என்று எண்ணப்படவில்லை, அவர்களின் குடியிருப்புப் பகுதிகளும் கூட அப்படியே கருதப்பட்டது.

இயேசு தாய்மையைக் குறித்து விவாதம் செய்தபின் உடனடியாக புறஜாதி ஸ்திரீயை எதிர்கொள்ளாதல் இஸ்ரவேலிடத்திலிருந்து புறஜாதிகள் இனியும் பிரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை எனத் தோன்றும் (காண்க நடபடிகள் 10:15, 28; 11:9-18).¹ சொல்லப்படும் சுருக்க வரலாறு குறிப்பிட்ட புறஜாதியினரின் பெரிய விசுவாசத்திற்கும் தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஜனங்களுக்கும், அவரைப் பின்பற்றிச் செல்வோருக்கும் கூட இருக்கும் பெலவீனமான விசுவாசத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு வஞ்சப் புகழ்ச்சியாகப் பேசப்படுகிறது.

குறைகாண்போர் கர்த்தரை உணர்வற்றவராக, மற்றவர்களைக் குறித்து கவலையற்றவராக, மதவெறி கொண்ட குருட்டு பிடிவாதக்காரராக, ஒரு புறஜாதி ஸ்திரீ தம்மை அணுகிய போது நடந்து கொண்டார் என்று குற்றஞ் சாட்டுகின்றனர். இயேசு பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்டோரிடத்திலும் பசியுள்ளவர்களிடத்திலும் மனதுருகினார் என்று சித்தரிக்கப்படுகிறார். எப்படியிருப்பினும், இருதயமே இல்லாதவரைப் போல மிகவும் கசப்பாய் சில வேளைகளில் அவர் நடந்து கொண்ட போதிலும், அவர் சொல்லுவதிலும் செய்வதிலும் நல்ல காரணத்தைக் கொண்டிருந்தார் (காண்க 8:22; 10:9, 10). Warren W. Wiersbe “நமது ஆண்டவர் இந்த ஸ்திரீக்குக் கொடுத்த மறு உத்தரவு, அவளுடைய விசுவாசத்தை அழிக்கும்படி அல்ல, மாறாக பெலப்படுத்தவே” என்றார்.²

கானானிய ஸ்திரீயின் விசுவாசம் (15:21-28)

²¹பின்பு, இயேசு அவ்விடம் விட்டுப்புறப்பட்டு, தீருசீதோன் பட்டணங்களின் திசைகளுக்குப் போனார்.

²² அப்பொழுது அந்தத் திசைகளில் குடியிருக்கிற கானானிய ஸ்திரீ ஒருத்தி அவரிடத்தில் வந்து: ஆண்டவரே, தாவிதின் குமாரனே, எனக்கு இரங்கும், என் மகள் பிசாசினால் கொடிய வேதனைப்படுகிறாள் என்று கூப்பிட்டாள்.

²³ அவளுக்குப் பிரதியுத்தமாக அவர் ஒரு வார்த்தையும் சொல்ல வில்லை. அப்பொழுது அவருடைய சீஷர்கள் வந்து: இவள் நம்மை பின் தொடர்ந்து கூப்பிடுகிறாளே, இவளை அனுப்பி விடும் என்று அவரை வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

²⁴ அதற்கு அவர் காணம்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டேனேயன்றி, மற்றபடியல்ல வென்றார்.

²⁵ அவள் வந்து: ஆண்டவரே, எனக்கு உதவிசெய்யும் என்று பணிந்து கொண்டாள்.

²⁶ அவர் அவளை நோக்கி: பிள்ளைகளின் அப்பத்தை எடுத்து, நாய்குட்டிகளுக்குப் போடுகிறது நல்லதல்ல என்றார்.

²⁷ அதற்கு அவள்: மெய்தான் ஆண்டவரே, ஆகிலும் நாய்க்குட்டிகள் தங்கள் எஜமான்களின் மேஜையிலிருந்து விழும் துணிக்கைகளைத்தின்னுமே என்றாள்.

²⁸ இயேசு அவளுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: ஸ்திரீயே, உன் விசுவாசம் பெரிது. நீ விரும்புகிறபடி உனக்கு ஆகக் கடவது என்றார், அந்நேரமே அவள் மகள் ஆரோக்கியமானாள்.

வசனம் 21. இயேசு, கெனெசரேத்திலிருந்து போயிருக்கக்கூடும் என்று யூதிக்கப்படுகிறது (14:34) அங்கிருந்து அவர் தீரு மற்றும் சீதோன் பட்டணங்களுக்குப் போனார். கிரேக்க வார்த்தையில் “திசைகளுக்குப் போனார்” என்பது (*anachōreō*) “அடைக்கலமாக” என்று பொருள் படக்கூடும். அவர் வேண்டுமென்றே கொஞ்ச நாட்களுக்கு கலிலேயாவைவிட்டு போக வேண்டும் என்று நினைத்திருக்கலாம், பகைமையுணர்வுகள் சற்று தணிக்கப்படும்படி அப்படிச் செய்திருக்கலாம் (12:15; 14:13 க்கான விளக்கவுரையைக் காண்க). புராதன பெனிக்கேயா இராஜ்யத்தில் தீரு சீதோன் எனும் புறஜாதி பட்டணங்கள் அமைந்திருந்தன. அது கிழக்கு மத்திய தரைக்கடல் கரையில் இருந்தது. பெனிக்கேயா ஜனங்கள் மோசமான பக்தியுடையவர்களாயிருந்தார்கள், ஆதலால் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகளால் கண்டனம் பண்ணப்பட்ட பட்டணங்கள் அவை (காண்க 11:21ன் விளக்கவுரை).

வசனம் 22. அவர் ஒரு வீட்டுக்குள் பிரவேசித்த பின் (மாற்கு 7:24), அந்தப் பகுதியிலிருந்த ஒரு கானானிய ஸ்திரீ அவரிடத்தில் வந்தாள். மாற்கு அவளை சீரோ பெனிக்கேயா தேசத்தாள் என்று தன்னுடைய ரோம குடியரிமை மக்களுக்கு எழுதுகிறார் (மாற்கு 7:26), மத்தேயு தமது யூத வாசகர்களுக்கு பழைய பெயராகிய “கானானியஸ்திரீ” என்று குறிப்பிடுகிறார். கானானியர் சீதோன் பட்டணத்தை ஸ்தாபித்தனர் (ஆதியாகமம் 10:15, 19), பெனிக்கேயர்கள் அதிலிருந்து வந்தவர்கள். யூதர்களின் பரியாசத்திற்குட்பட்ட அங்கத்தினர்களில் இந்த ஸ்திரீயும் ஒருத்தி - யோசுவாவை தேசத்திலிருந்து துரத்தும்படி கட்டளையிடப்பட்ட ஜனங்கள் இவர்கள் (உபாகமம் 7:1, 2). கிரேக்க வார்த்தையான “கானானியர்” (*Chananaïos*) என்பது

குறிப்பாக பெனிக்கேயர்களை குறிக்கும் யூதர்கள் முதல் நூற்றாண்டில் இந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார்கள் என்று ஒரு ஆலோசனை சொல்லப்படுகிறது.³

விக்கிரக ஆராதனை செய்து கொண்டிருந்த இந்த ஸ்திரீ, ஒரு யூதமத போதகரும் சுகமளிப்பவருமாகிய இயேசுவுக்கு முன்பாக பணிவுடன் வந்தாள். அவளுடைய மகள் பிசாசினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு கொடிய வேதனைப் பட்டதால் அந்த ஸ்திரீக்கு அவருடைய உதவி தேவைப்பட்டது. இயேசுவினிடத்தில் சத்தமாய்க் கூப்பிட்டு, ஆனால் மரியாதையுடன் அவரை ஆண்டவரே தாவீதின் குமாரனே என்று கூப்பிட்டு மேசியாத்துவ பட்டங்களையும் பயன்படுத்தினாள் (காண்க 1:1; 9:27; 12:23; 20:30, 31; 21:9, 15; 22:42). அவளுடைய அஞ்ஞான பின்னணியைக் கண்ணுறும்போது, அவளுடைய வார்த்தைகள் பிரமிப்பளிக்கிறது. ஆயினும், அவை எளிமையான முறையில் இயேசுவின் பிரசித்தத்தையும் யூதர்களின் மேசியாத்துவ நம்பிக்கையில் புறஜாதிகளின் பிரசித்தமும் விசேஷமாக சிரியா பகுதியில் பரவலாக விளக்கப்படுத்தக் கூடியதாக செயல்பட்டது (காண்க 4:24, 25).

வசனம் 23. துவக்கத்தில், இயேசு அந்த ஸ்திரீயை கண்டுக்காமல் விட்டு விட்டதாக காணப்படுகிறது. பிறகு அவளுடைய கேள்விக்கு எந்த ஒரு பதிலையும் கொடுக்கவில்லை. இந்தத் தாய் அவரது மௌனம் தன்னை புறம் தள்ளாதபடி பார்த்துக் கொண்டாள். அவரால் மட்டுமே கொடுக்க முடிகிறது ஏதோ ஒன்று அவளுக்குத் தேவைப்பட்டது.

இயேசு அவளை அனுப்பி விடும்படி சீஷர்கள் அவரை வேண்டிக் கொண்டார்கள், ஆனால் அவள் ஊக்கமிழந்து போகவில்லை. அவள் முதலில் கண்டு கொள்ளப்படாமலிருந்தாள் பிறகு புறக்கணிக்கப் பட்டாள். அவளின் வேண்டுகோள் தொடர்ந்து அழுகையோடே கேட்டதாக குறிப்பிடப்படுகிறது, சீஷர்கள் அவளை அனுப்பிவிடச் சொன்ன பிறகும் அவள் வருந்திக் கேட்டாள்.

வசனம் 24. இறுதியாக இயேசு பதிலளித்து, காணமற்போன இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டேனேன்றி மற்றப்படியல்ல வென்றார். வசனம் 23ல் காணும் அவரது மௌனமும் வசனம் 24ல் அவர் சொல்லும் வார்த்தைகளும் ஆகிய இரண்டுமே அந்த ஸ்திரீயின் விசுவாசத்தை பெலப்படுத்துவதற்காகவே (காண்க யோவான் 2:3, 4; 6:5, 6).

இயேசு புறஜாதிகளின் தேசமாகிய தீரு சீதோனுக்கு போனாலும், அவரது ஊழியம் இன்னமும் தேவனுடைய ஜனமாகிய, இஸ்ரவேலர்கள் பக்கமே நோக்கமாயிருந்தது. இயேசுவின் பக்தி ஊழியம் யூத ஜனங்களிடத்தில் காட்டிய விதம் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்களுக்கு தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களை நிறைவேற்றுவதில் அவருடைய பங்கு வெளியாகிறது.⁴ மத்தேயு புத்தகத்தின் துவக்கத்தில், இயேசு ஜனங்கள் மேல் மனதுருகினார் என்று பார்த்தோம். அவர்களை அவர் “மேய்ப்பனில்லாத ஆடுகளைப் போலத் தொய்ந்து போனவர்களும் சிதறப்பட்டவர்களும்ாயிருந்தனர்” என்று விளக்கப்படுத்துகிறார் (9:36). இயேசு பன்னிருவரையும் கட்டளை கொடுத்து அனுப்பிய போது, அவர் அவர்களிடம் புறஜாதிகளுடைய அல்லது சமாரியருடைய பட்டணங்களுக்கோ போக

வேண்டாம் என்றார். அவர்கள் “காணமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்தில்” போய் பிரசங்கிக்கும்படி இருந்தது (10:5, 6). இயேசு குறிப்பாக இஸ்ரவேலருக்காக அனுப்பப்பட்டிருந்தாலும், அவர் அவ்வப்போது புறஜாதியாருக்கும் சமாரியருக்கும் கூட ஊழியம் செய்தார் (8:5-13; யோவான் 4:1-42). இயேசுவின் ஊழியத்தினால் இஸ்ரவேலருக்கு கிடைக்கும் ஆசீர்வாதத்தில் தேவன் உண்மையுள்ளவராயிருந்தது போலவே புறஜாதி களுக்கும் அது கிடைக்கும் (ரோமர் 15:8-12).

வசனம் 25. இயேசு சொன்னது எதுவாயிருந்தாலும், அந்த ஸ்திரீ வந்து, ஆண்டவரே எனக்கு உதவி செய்யும் என்று பணிந்து கொண்டாள்! “பணிந்து கொண்டாள்” எனும் வார்த்தை (*proskuneō*) தாழ்மையை குறிக்கின்ற வார்த்தை மற்றும், ஏறத்தாழ எல்லாவற்றிலும், ஆராதனை செய்வதையே குறிக்கும். “ஆண்டவரே” எனும் பதம் (*kurios*) மனித ஜெமானர்களையும் தெய்வீக ஜெமானர்களும்மாகிய இருசாராரையும் குறிப்பிட பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த வார்த்தையை மட்டும் வைத்து அதன் பொருள் இன்னதுதான் என்று எப்பொழுதும் முடிவுக்கு வர இயலாது. இருந்த போதிலும், இந்த தொய்வற்றுப் போன தாய் தாழ்மையோடு இயேசுவினிடத்தில் வந்து, மரியாதையுடன், இயேசுவுக்கு முன்பாக பணிந்து கொண்டாள், அவளுக்கு உதவ அவர் வல்லமை கொண்டிருந்தார் என்பதை அவள் உணர்ந்திருந்தார்.

இந்த ஸ்திரீயின் அசராத உறுதி வியப்பளிக்கிறது. கர்த்தரிடத்திலிருந்து கிடைக்கப் பெற வேண்டிய ஆசீர்வாதத்தை வேறு எதுவும் திருடிவிட முடியாது. அவள் இயேசுவிடமிருந்து வேறுபக்கம் திரும்பினால், வேறெங்கும் தாம் போக முடியாது என்று, அவள் அறிந்திருந்தாள் (காண்க யோவான் 6:66-69).

வசனம் 26. அவருடைய விசுவாசத்தை சோதித்தறியும் பொருட்டு, இயேசு தொடர்ந்து அவளுக்குப் பதில் அளித்தார், பிள்ளைகளின் அப்பத்தை எடுத்து நாய்க்குட்டிகளுக்குப் போடுகிறது நல்லதல்ல. “அப்பமும்” (*artos*) எனும் கருத்து அதிகாரம் 15 முழுவதிலும் வந்துகொண்டுள்ளது. பரிசேயர்கள் இயேசுவின் சீஷர்கள் சடங்காச்சாரமாக கைகளை கழுவிக்கொண்டு அப்பத்தை புசிக்கவில்லை என்று சொல்லி அப்பத்தை மையப்படுத்தினார்கள். இந்த சீஷர்கள் புறஜாதிகளோடே கூட தொடர்பு கொண்டிருந்ததால் தீட்டுப்பட்டார்கள் என்று கூட குற்றஞ் சுமத்தப்பட்டிருக்கலாம். (15:2). இப்பொழுது நாம் படித்துக் கொண்டிருக்கிற வசனப் பகுதியில், இயேசு பிள்ளைகளின் அப்பத்தை (பூதர்கள்) எடுத்து நாய்களுக்கு (புறஜாதி) போடுகிறது நல்லதல்ல என்றார் (15:26). அதிகாரத்தின் நிறைவில், சீஷர்களின் அப்பத்தை எடுத்து நான்காயிரம் பேருக்கு, போஜனம் கொடுக்கிறார், அநேகமாக அவர்கள் புறஜாதிகளாக இருந்திருக்கலாம் (15:33, 34, 36).

வசனம் 26ல் இயேசுவின் வாக்கியம் அவருடைய மேசியாத்துவ பண்பைக் குறிப்பிடுவதும் ஸ்திரீக்கு இடறுதலாக இருந்ததாகவும் கருதப்படுகிறது. வசனத்தை மொழியாக்கம் செய்யும்போது, குறைந்த பட்சம் மூன்று காரியங்களை ஆய்வு செய்ய வேண்டும். ஒன்று, இயேசு அந்த ஸ்திரீயை பரிசோதித்துப் பார்க்கிறார், சில வேளைகளில் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள போதியளவு விசுவாசம் தேவை. இரண்டாவதாக, இந்த வசனப்பகுதி இயேசு எப்படிப்பட்ட குரலோடு பேசியிருப்பார் என்று குறிப்பிட வில்லை, அல்லது அவரது முகத்தோற்றத்தையும் குறிப்பிடுவதில்லை - தொடர்பிற்கான

முக்கிய இரண்டு தோற்றங்களையும் காணவேண்டும். William Barclay சொன்னார், “ஒரு காரியத்தைச் சொல்லும்போது எவ்விதமான குரல் தொனியிலும் பார்வையோடும் சொல்லப்படுவதைக் கொண்டே அனைத்து வித்தியாசங்களையும் காணமுடியும். கடினமாய்த் தோன்றுகிற ஒரு காரியத்தைக் கூட ஒரு புன்முறுவல் மூலம் சொல்லப்படுவதன் மூலம் அதை ஒன்றுமில்லாத தோற்றத்தைக் கொடுத்து விடக் கூடும்.”⁵ மூன்றாவதாக, கிரேக்க மொழியில் “நாய்” என்பது (*kunaron*) ஒரு “வீட்டு நாயையோ அல்லது மடிநாயையோ” குறிக்கலாம்.⁶ அது தெரு தெருவாய்ச் சுற்றித்திரிகிற சிறிய வகைநாயை *kuon*, என்று இங்கு குறிப்பிடப்படுகிறது. நிச்சயமாக தெருநாயை ஒப்பிட்டுப் பேசும் போது ஏற்படும் இடறலைப்போல ஒரு மடி நாயை ஒப்பிட்டு பேசுவது இடறலை உண்டாக்காது.

யூதர்கள் புறஜாதி மக்களை “நாய்கள்” என்று சொல்லி சிறுமைப்படுத்தும் நோக்கில் பேசினார்கள் (காண்க 7:6 ற்கான விளக்கவுரை), புறஜாதிகள் யூதரின் உணவு சம்பந்தப்பட்ட பிரமாணத்தில் கட்டுப்பட்டு இருக்கவில்லை; ஆதலால் அவர்கள் விரும்பினதையெல்லாம் புசித்தார்கள். ஆகையால், அவர்கள் அசுத்தமானவர்களாகவும் தெருவை சுத்தம் செய்யும் ஜீவிகள் தெருவைச் சுற்றித்திரிந்து குப்பைகளிலும் அழுகியவைகளையும் தின்ற செல்பவைகளோடு ஒப்பிடும் பேசப்படுகிறார்கள். கூடுதலாக, புறஜாதிகள் கட்டுப்பாடற்ற நாய்களைப் போன்றவர்கள் ஏனெனில் அவர்களுடைய ஒழுக்கமற்ற பாலுறவு நடக்கக்களால், பொதுவாகச் சொன்னால், புறஜாதிகள் தேவனுடைய உடன்படிக்கைக்குரிய ஜனங்களாயிராதபடியால் யூதர்கள் அவர்களை மிகவும் கீழ்த்தரமான நிலையில் பார்த்தார்கள்.

வசனம் 27. இடறலடைவதற்குப் பதிலாக, உடனே புரிந்து கொள்ளும் திறன் பெற்ற அந்த ஸ்திரீ தனக்கு அதையே சாதமாக்கி ஒத்திசைப்பண்புடன் அவரிடம் திரும்புகிறாள். இயேசு பயன்படுத்திய, “நாய்க்குட்டிகள்” (*kunaron*) எனும் வார்த்தையை மறுபடியும் சொல்லி அவள் மெய்தான் ஆண்டவரே, ஆகிலும் நாய்க்குட்டிகள் தங்கள் எஜமான்களின் மேஜையிலிருந்து விழும் துணிக்கைகளைத் தின்னுமே என்றாள். இதன் பொழிப்புரைக் கருத்து இப்படியாக வாசிக்கலாம், “புறஜாதிகளாகிய நாங்கள் யூதர்களுடன் சேர்ந்து பந்தியில் அமர்ந்து அவர்களுடைய அப்பங்களை புசிக்க முடியாமலிருக்கலாம், ஆகிலும் நாய்க்குட்டிகள் கூட மேஜையிலிருந்து விழும் துணிக்கைகளை தின்னுமே” என்று சொன்னாள்.

அன்பு நிறைந்த அந்தத் தாய் இயேசு மிகுந்த வல்லமை பெற்றவரானதால் தன்னுடைய மகளை அவர் சுகப்படுத்துவதால் தமது சொந்த ஜனங்களுக்கு அவர் செய்யும் ஊழியத்தை எந்த விதத்திலும் குறைத்து விடாது என்று விசுவாசித்தாள். இதற்கு முன்பு அவள் இயேசுவை “தாவீதின் குமாரனாகிய,” இஸ்ரவேலின் மேசியா என்று அவள் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தாள் (15:22). அவளுடைய இந்த வார்த்தையால் அவர் எல்லா தேசத்தார்களுக்கும் ஆண்டவராக இருக்கிறார் என்கிற காரியத்தை அவள் சொன்னாள். தேவன் உண்மையில், ஆபிரகாமுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணி சந்ததி மூலமாக எல்லா தேசத்தாருக்குமான ஆசீர்வாதமாக குறிப்பிட்டார், அந்த சந்ததி (ஆதியாகமம் 12:3; 22:18; 26:4; கலாத்தியர் 3:6-18) கிறிஸ்துவே.

வசனம் 28. தெய்வீக திட்டத்தில் இஸ்ரவேலுக்கான முதன்மைத்துவத்தை

அந்த ஸ்திரீ ஒப்புக் கொண்ட பிறகு, இயேசு அவளுக்கு உதவி செய்ய சித்தமானார். ஸ்திரீயின் மறுமொழிதான் அநேகமாக இயேசு அவளிடம் எதிர்பார்த்தார், அவளுடைய மறுமொழியால், கர்த்தர் மனதில் உந்தப்பட்டவரானார். அவர் வியப்புற்று, ஸ்திரீயே உன் விசுவாசம் மிகப் பெரிது என்றார். “ஸ்திரீயே” என்று அவளைக் குறிப்பிட்ட அந்த வார்த்தை அன்பற்றதோ கடினமான வார்த்தைகளோ அல்ல. புதிய ஏற்பாட்டின் வேறு சில இடங்களிலும் அது பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (லூக்கா 13:12; 22:57; யோவான் 4:21; 8:10; 20:13, 15), தமது சொந்த தாயிடம் கூட இயேசுவின் உரையாடல் அப்படித்தான் இருந்தது (யோவான் 2:4; 19:26).

அந்த ஸ்திரீ உறுதியாயிருந்தபடியால், அவள் தேடிய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டாள். அவள் விசுவாசம் “பெரிது” என்று அவளைக் குறித்து உயர்வாக இயேசு பேசினார். இரண்டு இடங்களில் மட்டுமே இயேசு ஒருவனுடைய அல்லது ஒருத்தியினுடைய விசுவாசம் பெரிது என்று பாராட்டினார், அந்த இருவருமே புறஜாதிகள். ஒருவர் ரோம இராணுவத்தின் நூற்றுக்கதிபதி; அவனுடைய வேலைக்காரனை அவர் சொஸ்தப்படுத்தியிருந்தார் (8:5-13), மற்றொருவர் இந்தக் கானானிய தாய்.

இயேசு தமது வார்த்தைகளால் நீ விரும்புகிறபடி உனக்கு ஆகக் கடவது, என்றார், அந்நேரமே அவளுடைய மகள் ஆரோக்கியமானார். நூற்றுக்கதிபதியின் வேலைக்காரன் சொஸ்தப்பட்டதும் அதுபோல்தான், அந்த வாலிபன் சுகம்பெற அவருடைய பிரசன்னம் அங்கே தேவைப்பட்டிருக்கவில்லை. அவர் தமது கையை அவள் மேல் வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. இயேசு தான் ஜீவியத்தின் ஆண்டவர் என்று அறிந்து, பிசாசுகள் அவருடைய சத்தத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தான்.

புறஜாதிகள் மத்தியில் வரவேற்பு (15:29-39)

இயேசு திரளான கூட்டத்தை சொஸ்தமாக்குதல் (15:29-31)

²⁹இயேசு அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டு, கலிலேயாக் கடலருகே வந்து, ஒரு மலையின் மேல் ஏறி, அங்கே உட்கார்ந்தார்.

³⁰அப்பொழுது, சப்பாணிகள், குருடர், ஊமையர், ஊனர் முதலிய அநேகரை, திரளான ஜனங்கள் கூட்டிக் கொண்டு இயேசுவினிடத்தில் வந்து, அவர்களை அவருடைய பாதத்திலே வைத்தார்கள்; அவர்களை அவர் சொஸ்தப்படுத்தினார்.

³¹ஊமையர் பேசுகிறதையும், ஊனர் சொஸ்தமடைகிறதையும், சப்பாணிகள் நடக்கிறதையும், குருடர் பார்க்கிறதையும் ஜனங்கள் கண்டு, ஆச்சரியப்பட்டு, இஸ்ரவேலின் தேவனை மகிமைப்படுத்தினார்கள்.

வசனம் 29. இயேசு அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டு கலிலேயாக்கடல் அருகே வந்தார் என்று மத்தேயு குறிப்பிட்டார். மாற்கு இன்னும் குறிப்பாக, “அவர் தீரு சீதோன் பட்டணங்களின் எல்லைகளை விட்டுப்புறப்பட்டு, தெக்கபோலியின் எல்லைகளின் வழியாய்க் கலிலேயாக் கடலருகே வந்தார்” எனக் கூறுகிறார் (மாற்கு 7:31). தெக்கப்போலி எனும் பகுதி

பத்து பட்டணங்களைக் கொண்ட ஒரு அரசியல் கூட்டமைப்பு பிரதேசம் பெரும்பான்மையான புறஜாதிகளின் மக்கள் தொகையை கொண்டிருந்தது (காண்க 4:25 ந்கான விளக்கவுரை). அங்கே, கடலின் கிழக்குப் பக்கம் இருந்த மலையின் மேல் இயேசு ஏறினார் (oros) அல்லது “குன்றின்” மேல் ஏறினார். அங்கே அவர் உட்கார்ந்தார் என்று சொல்லும் போது, அவர் போதிக்க ஆயத்தமாகி விட்டார் என்று பொருள் (5:1, 2ன் விளக்கவுரையைக் காண்க). கிறிஸ்து அங்கே இருந்த “மூன்று நாட்களும்,” ஜனங்களுக்குப் போதித்தார் என்பதில் சந்தேகமில்லை (15:32). எப்படியிருப்பினும், கீழ்வரும் வசனங்களின் வலியுறுத்தல் சுகப்படுத்துதல் பற்றியது.

வசனம் 30. இந்த சம்பவத்தில், மாற்குவின் அறிக்கைப்படி இயேசு “கொன்னை வாயையுடைய ஒரு செவிடனை” சொஸ்தப்படுத்தினார் (மாற்கு 7:32-37). சுகமாக்கிய நேரத்தில், கூடியிருந்த கூட்டத்திலிருந்து அவனைத் தனியே அழைத்துக் கொண்டும் போனார். இயேசு அவனிடம் யாருக்கும் சொல்ல வேண்டாம் என்று சொல்லியிருந்த போதிலும், அந்த மனிதர்களின் சிநேகிதர்களும், அல்லது குடும்பத்தாரும் உடனே பலருக்கும் பிரசித்தப்படுத்தினார்கள். நமது எஜமானருடைய வசனங்கள் மிக வேகமாக பரவியிருக்கக் கூடும், ஏனெனில் பெருந்திரளான கூட்டம் அவரிடத்தில் வந்தது, அவர்கள் பலதரப்பட்ட வியாதியஸ்தர்கள் அநேகரைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் சப்பாணிகளும், ஊனர்களும், குருடரும், ஊமையுமாயிருந்தார்கள். வேறு அநேகர் வேறே வியாதிகளால் உபத்திரவப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். சிநேகிதர்களும் குடும்ப நண்பர்களும் அவர்களை அவருடைய பாதத்தண்டையில் வைத்தார்கள். அவரவர்களுடைய தேவைக் கேற்ப, இயேசு மனதுருக்கத்துடன் அவர்களை சொஸ்தப்படுத்தினார் (காண்க 4:23-25; 9:35; 11:5; 12:15).

வசனம் 31. உமையப் பேசுகிறதையும், ஊனர் சொஸ்தமடைகிறதையும், சப்பாணிகள் நடக்கிறதையும், குருடர் பார்க்கிறதையும் ஜனங்கள் கண்டு, ஆச்சரியப்பட்டார்கள். கிறிஸ்துவின் வல்லமையைக்கண்டு பயபக்தியுடன் நின்றார்கள். அவர்கள் அதை அற்புதம் என்று உணர்வடைந்து, இஸ்ரவேலின் தேவனை மகிமைப்படுத்தினார்கள். “இஸ்ரவேலின் தேவன்” என்று குறிப்பிட்டதன் மூலம் புறஜாதியாரையும் இந்தப் பகுதியில் உள்ளடக்கிப் பேசினதாக இருக்கலாம், யூதர்கள் மட்டுமே உதவி செய்யப்பட்டிருந்தால், இவ்வசனம், “அவர்கள் தேவனை மகிமைப்படுத்தினார்கள்” என்று வாசிக்கப்பட வேண்டும். இந்த புறஜாதியாரின் நேர்மறை செயலைக் காணும் போது, அது இயேசுவின் சொந்த ஜனங்கள், விசேஷமாக யூதமதத் தலைவர்களின் எதிர்கிரியைகளுக்கு நேர் எதிரான முரண்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது (11:20-24; 12:14, 24, 38).

இயேசு நான்காயிரம் பேரை போஷித்தல் (15:32-39)

³²பின்பு, இயேசு தம்முடைய சீஷர்களை அழைத்து; ஜனங்களுக்காக பரிதபிக்கிறேன், இவர்கள் என்னித்தில் மூன்று நாள் தங்கியிருந்து சாப்பிட ஒன்றுமில்லாதிருக்கிறார்கள்; இவர்களை பட்டினியாய் அனுப்பிவிட எனக்கு மனதில்லை, வழியில் சோர்ந்து போவார்களே என்றார்.

³³ அதற்கு அவருடைய சீஷர்கள்: இவ்வளவு திரளான ஜனங்களுக்குத் திருப்தியுண்டாகும்படி வேண்டிய அப்பங்கள் இந்த வனாந்தரத்திலே நமக்கு எப்படி அகப்படும் என்றார்கள்.

³⁴ அதற்கு இயேசு: உங்களிடத்தில் எத்தனை அப்பங்கள் உண்டு என்று கேட்டார். அவர்கள்: ஏழு அப்பங்களும் சில சிறுமீன்களும் உண்டு என்றார்கள்.

³⁵ அப்பொழுது அவர் ஜனங்களைத் தரையிலே பந்தியிருக்கக் கட்டளையிட்டு,

³⁶ அந்த ஏழு அப்பங்களையும் அந்த மீன்களையும் எடுத்து, ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, பிட்டுத் தம்முடைய சீஷர்களிடத்தில் கொடுத்தார்; சீஷர்கள் ஜனங்களுக்குப் பரிமாறினார்கள்.

³⁷ எல்லாரும் சாப்பிட்டுத் திருப்தியடைந்தார்கள்; மீதியான துணிக்கைகளை ஏழு கூடை நிறைய எடுத்தார்கள்.

³⁸ ஸ்திரீகளும் பிள்ளைகளும் தவிர சாப்பிட்ட புருஷர் நாலாயிரம் பேராயிருந்தார்கள்.

³⁹ அவர் ஜனங்களை அனுப்பிவிட்டு, படவில் ஏறி, மத்தலாவின எல்லைகளில் வந்தார்.

நாலாயிரம் பேர் போஷிக்கப்பட்டதற்கும் ஐயாயிரம் பேர் போஷிக்கப்பட்டதற்கும் ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. இரண்டு சம்பவங்களிலும், ஒரு பெருந்திரளான கூட்டம் வனாந்தரமான இடத்தில் கூடிவந்திருந்தார்கள், ஆனால் அவர்களுக்கு சாப்பாடு இல்லை. இயேசு அவர்கள் மீது இரக்கப்பட்டு, கூட்டத்தாரை வரிசைக்கிரமமாக அமரவைத்தார். சில அப்பங்களையும் சில மீன்களை எடுத்து, தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்தி எல்லா ஜனங்களும் புசித்து திருப்தியாகும் வரை எடுத்துக் கொடுத்தார். அதற்குப் பின்பு, மீதியான துணிக்கைகளை அதிக அளவில் எடுத்து வைத்தார்கள்.

ஏற்கனவே பார்த்தபடி, நாலாயிரம் பேரை போஷித்த சம்பவம் ஏற்கனவே நடந்ததை திருப்பிச் சொல்லுகிறதல்ல; இரண்டு சம்பவங்களும் அநேக காரியங்களில் வித்தியாசப்படுகிறது (ஏற்கனவே “ஐயாயிரம் பேரை போஷித்தல்” என்று தலைப்பிடப்பட்ட பாடத்தில் காண்க). இரண்டும் ஒரே சம்பவம் என்போரை புரியவைக்க மிகவும் உன்னிப்பான தர்க்க வசனம் மத்தேயு மாற்கு இரண்டிலும் இருவேறுபட்ட சம்பவங்களாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன. குறிப்பாக முரண்பட்ட விளக்கத்துடன் - இருவரும் ஒரு சம்பவத்தை இருமுறை சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். அப்படி எழுதும்படி பரிசுத்த ஆவியானவரின் நடத்துதல் தடை செய்திருக்கும் (2 பேதுரு 1:20, 21). இன்னொரு மனதில் உணர்ந்தும் தர்க்கம் இந்த இரண்டு அற்புதங்களையும் இயேசு தானே விளக்கமாக சுட்டிக் காட்டுகிறார் (16:5-12).

இரண்டு அற்புதங்களிலும் கூடிவந்த கூட்டத்திலிருந்தவர்களின் திரட்டு குறிப்பிடத்தக்க வித்தியாசத்தைக் காட்டுகிறது. ஐயாயிரம் பேரை போஷிக்கிற விஷயத்தில், கலிலேயாவிலிருந்து யூதர்கள் வனாந்திரமான இடத்திற்கு இயேசுவைத் தொடர்ந்து வந்திருந்தார்கள் (14:13-15). நான்காயிரம் பேரை போஷித்த காரியத்தில், இயேசுவை பெரும்பாலான புறஜாதிகள் தெக்கப்போலியில் சுற்றி சூழ்ந்தார்கள் (மாற்கு 7:31). புறஜாதி எனும் ஒரு

கருத்து மத்தேயு 15 முழுவதும் பொருந்தும் வகையில் உள்ளது: சடங்காரச் சுத்தமும் அப்பம் புசித்தலும் பற்றிய யூதர்களின் விவாதம் (15:1-20) புறஜாதிஸ்திரீயின் மகளுக்கு சொஸ்தப்படும் விஷயத்தில் பேசப்பட்ட அப்பத்தைக் குறித்து இரு பொருள்பட கூறப்பட்ட சம்பவம் (15:21-28). ஓட்டுமொத்த புற ஜாதியாரின் திரளான கூட்டத்தில் நடப்பிக்கப் பட்ட அற்புதங்களும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட அப்பங்களும் (15:29-39).

வசனம் 32. இயேசு தம்முடைய சீஷர்களை அழைத்து தமது மனதுருக்கத்தை அவர்களிடம் சொன்னார். அப்படிச் செய்ததன் மூலம், அவர் அவர்களும் இரக்ககுணமுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டுமென்பதை போதித்தார் (9:36; 14:14; 20:34), அதே போல அவர்களுடைய விசுவாசத்தையும் பரிசோதித்தார் (15:33).

ஜனக்கூட்டம் மூன்று நாள் இயேசுவோடே தங்கியிருந்து சாப்பிட ஒன்றுமில்லாதிருந்தார்கள். மூன்று நாள் காலம் என்பது முந்தின அதிகாரத்தில் இயேசு வியாதியஸ்தர்களை சுகமாக்கிய சம்பவத்தை முன் ஆராய்வு செய்யாத நிகழ்வு (15:29-31). திரளான கூட்டம் முழுமையான மூன்று நாள் உபாவாசித்தனர் என்று யூகித்துவிடக் கூடாது. அநேகமாக அவர்கள் சாப்பிட கொண்டு வந்திருக்கக்கூடும், ஆகிலும் மூன்று நாளின் முடிவிலே அவை தீர்ந்து போயிருக்கும்.⁷ இயேசு பசியோடு அவர்களை அனுப்பிவிட விரும்பவில்லை, அவர்கள் வழியிலே சேர்ந்து போவார்கள் என்று பயந்தார். அந்த ஜனங்களில் சிலர் வெகு தொலைவிலிருந்து வந்திருந்தார்கள் (மாற்கு 8:3) மறுபடியும் அதே தொலைவு போய்ச் சேர வேண்டும். இந்த சம்பவத்தில் கூட்டத்தின் தேவையைக் குறித்து இயேசு கவனத்துக்குத் கொண்டு வந்தார், ஆனால் ஐயாயிரம் பேரை போஷித்த விஷயத்தில் ஜனங்களின் தேவையை சீஷர்கள் முன் வைத்தார்கள் (14:15).

வசனம் 33. சீஷர்கள் ஜனங்களின் நிலைமைகுறித்து இயேசுவின் அக்கரையை ஏற்றுக் கொள்ளாமலும் இருக்கவில்லை, சாப்பிடாமல் சென்றால் ஜனங்களுக்கு ஏற்படும் வழிப்பயணத்தின் ஆபத்தை குற்றஞ் சொல்லவுமில்லை. எப்படியிருப்பினும், அவர்கள் தேவைப்படும் உணவுப்பொருள் குறித்து, பிரமித்தார்கள்: இவ்வளவு திரளான ஜனங்களுக்குத் திருப்தியுண்டாகும்படி வேண்டிய அப்பங்கள் இந்த வனாந்தரத்திலே நமக்கு எப்படி அகப்படும்? என்றார்கள். அவர்கள் வனாந்தரமான ஒரு இடத்தில் இருந்தமையால், அப்பங்களை வாங்கும்படிக்கு அங்கே சந்தை வெளிகள் இருக்கவில்லை. இயேசு அவர்களுக்கு ஆகாரமளிக்கும் திறமையுள்ளவர் என்பதை சீஷர்கள் நினைக்காமல் போனது நம்பமுடியாதது. ஐயாயிரம் பேரை அவர் போஷித்த சம்பவம் நடந்து அதிக நாட்கள் ஆகியிருக்கவில்லை (16:8-10 காண்க).

வசனம் 34. கர்த்தர் அவர்களுக்கு உணவளிக்கும் வழியைக் கண்டுபிடிக்க வகை தேடினார். அப்போஸ்தலர்களால் ஏழு அப்பங்களையும் சில சிறு மீன்களையுமே கண்டுபிடிக்க முடிந்தது. இரண்டு போஷிக்கும் அற்புதங்களுக்கு இடையே காணும் மற்றொரு வேறுபாடு உணவளிக்க மூல காரணியான ஆகாரத்தின் அளவுகள். ஐயாயிரம் பேரை போஷித்த நிகழ்ச்சியில் சீஷர்கள் ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள் (14:17), ஆனால் இந்த சம்பவத்தில் ஏழு அப்பங்களையும் சில மீன்களையும்

கொண்டு வந்தார்கள்.

வசனம் 35. இயேசு ஐயாயிரம் பேருக்கு செய்தது போலவே, அவர் ஜனங்களைப் பந்தியிருக்க தரையில் அமரும்படி கூட்டளையிட்டார். கிரேக்க மொழியில் “வழிநடத்தினார்” (*parangellō*) எனும் வார்த்தை “கூட்டளையிட்டார்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது (KJV) அல்லது “உத்தரவிடுதல்” (NRSV); இந்த பதம் ஒருவரின் அதிகாரத்தை வலியுறுத்துகிறது. “பந்தியிருக்கச் செய்தல்” (*anapipō*) என்பது உணவருந்த சாய்வுநிலையில் அமருகிற சாதாரண நிலையைக் குறிப்பது. ஐயாயிரம் பேரை போஷித்த நிகழ்ச்சியில் கூட்டத்தாரைப் “புல்லின் மேல்” பந்தியிருக்க செய்தார் (14:19). இந்த சம்பவத்தில், கூட்டத்தார் “தரையிலே” பந்தியிருக்கக் கூட்டளையிட்டார். முந்தின போஜனம் பல்கா பண்டிகை சம்பமாயிருக்கையில் கொடுக்கப்பட்டது (யோவான் 6:4), இயேசு தீரு, சீதோன் தேசங்களில் பயணம் செய்ததில் சில மாதங்கள் கடந்திருந்தன (15:21). கூட்டத்தார் பந்தியிருக்க அமரச் செய்த சம்பவம் அந்த நேரத்தில் “கோடை காலமானதால் புல்லெல்லாம் தீய்ந்து போயிருந்திருக்கலாம்” என்று ஆலோசனையாகச் சொல்லப்படுகிறது.⁸

வசனம் 36. முன்பு போலவே, இயேசு முதலாவதாக அப்பத்துக்காகவும் மீன்களுக்காகவும் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தினார். நன்றி செலுத்தினார் எனும் பதம் (*eucharistēō*) இந்த வசனத்தில் “ஆசீர்வதித்தலிலிருந்து” (*eulogēō*) வித்தியாசப்பட்டது. இருந்த போதிலும், அவைகளில் பொருள் அடிப்படையில் ஒன்றே (14:19 க்கான விளக்கத்தைக் காண்க). அப்பத்துக்காகவும் மீன்களுக்காகவும் ஜெபித்த பின்பு, அவைகளை பிட்டு சீஷர்களை எடுத்து ஜனங்களுக்கு வழங்கும்படிச் சொன்னார்.

வசனம் 37. மறுபடியும் இயேசு நிறைவான உணவைக் கொடுத்து, ஜனங்கள் திருப்தியாக புசிக்கச் செய்தார். ஐயாயிரம் பேரை போஷித்த காரியத்தில், மீதியான துணிக்கைகளை பன்னிரண்டு கூடைகளில் (*kophinos*) நிறைத்தார்கள். இந்த நிகழ்வில் ஏழு பெரிய கூடைகளில் (*spuris*) நிறைய எடுத்தார்கள் (14:20) விளக்கவுரையைக் காண்க. அங்கே குறைவான கூடைகள் நிறைய எடுத்து வைக்கப்பட்டாலும், மீதியான துணிக்கைகள் முந்தின போஜன பந்தியில் மீந்ததைப் போலவோ அல்லது அதற்கு மேலாகக் கூட இருந்திருக்கலாம். “ஏழு” கூடை நிறைய எடுத்து வைக்கப்பட்டது என்பது புறஜாதிக் கூட்டத்தாருக்கு ஒரு நிறைவைக் குறிக்கும் அடையாளத்திற்காகச் சொல்லப்பட்டிருக்கலாம்.

வசனம் 38. இங்கே போஷிக்கப்பட்ட மக்கள் தொகை சொல்லப்படுகிறது; ஸ்திரீகளும் பிள்ளைகளும் தவிர சாப்பிட்ட புருஷர்கள் ஏறக்குறைய நாலாயிரம் பேராயிருந்தார்கள் (காண்க 14:21). Alfred Edersheim என்பவர் கர்த்தர் தமது ஊழியத்தின் ஒவ்வொரு தளத்தையும் ஏதோ ஒருவகையான போஜனத்துடன் சம்பந்தப்படுத்தி நிறைவு செய்தார் என்று ஆராய்ந்துள்ளார். கலிலேயா ஊழியத்தில் ஐயாயிரம் பேரை போஷித்து தமது ஊழியத்தை முடித்தார், தெக்கபோலியில் புறஜாதிகளின் மத்தியிலான ஊழியத்தை நாலாயிரம் பேரை போஷித்து நிறைவு செய்தார். அவர் யூதேயாவில் செய்த ஊழியம் அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பாகவே முடிந்தது, அது தமது சீஷர்களுடன் மேல் அறையில் இராஜப்போஜனம் செய்வதுடன் நிறைவு பெற்றது.⁹

வசனம் 39. இயேசு ஜனங்களை அனுப்பிவிட்டு படவில் ஏறி

கவிலேயாக் கடலின் கிழக்குக்கரையிலிருந்து மேற்கு கரைக்குக் கடந்து போனார். அவர் மகதலாவின் எல்லைக்கு வந்தார். சீஷர்களைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லையென்றாலும் அவர்கள் அவரோடுதான் இருந்திருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மத்தேயு இயேசுவைக் குறித்து மட்டுமே சொல்லுகிறார், ஏனெனில் அவருடைய கவனமெல்லாம் இயேசுவைப் பற்றி மட்டுமே இருந்தது.

இன்றைய நாட்களில் மகதலாவின் சரியான இடம் அறியப்படவில்லை. இந்த இடம் வேத வசனங்களில் மீண்டும் குறிப்பிடப்படவில்லை மற்றும் இதை அடையாளம் காணும்படி வரலாற்றில் எந்த வித தகவல்களும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. இது “மகதலா”வின் வித்தியாசமான உச்சரிப்பு என்றும் மகதலேனா மரியாள் இங்கிருந்து அந்த பெயரைப் பெற்றுக் கொண்டாள் என்றும் தர்க்கிக்கப்படுகிறது. ஒரு சில பிந்திய கிரேக்க கைப்பிரதிகள் 39ம் வசனத்தில் “மக்தலா” என்றே குறிப்பிடுகின்றன.

மகதலாவுக்குப் பதிலாக, இயேசுவும் அவருடைய சீஷரும் “தல்மனுத்தாவின் எல்லைகளில்” வந்தார்கள் என்று மாற்கு குறிப்பிடுகிறார் (மாற்கு 8:10). இந்த இடமும் சரியாகத் தெரியாதபடியால், அநேகமாக இது கெனெசரேத் கடற்கரையில் இருந்த மேற்கு சமவெளியாக இருக்கக்கூடும். இயேசு பிற்பாடு ஏன் மறுபடியும் கவிலேயாக் கடலைக் கடந்து, முதலில் பெத்சாயிதாவுக்கும் பிறகு செசரியா பிலிப்பியின் வடக்கு எல்லைகளுக்கும் போனார் என்பதற்கான காரணத்தைக் குறிக்கும் இடமாக இது இருந்தது (மாற்கு 8:13, 22, 27).

மத்தேயுவிலும் மாற்கு புத்தகத்திலும் இடங்களின் மாறுபட்ட பெயர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து புத்தகங்களின் நம்பகத்தன்மையை கேள்வி எழுப்பதல் கூடாது. அநேக புதிய ஏற்பாட்டு இடங்கள் - விசேஷமாக சிறிய பட்டணங்கள் - ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெயர்களைக் கொண்டிருந்தன.¹⁰ மகதலாவும் தல்மனுத்தும் வெவ்வேறு பெயர்களைக் கொண்ட ஒரே இடமாக இல்லாதிருப்பின், பிறகு இந்தப் பெயர்கள், பக்கம் பக்கமாக இருந்த இரு இடங்களை குறிப்பவையாக இருக்கலாம்.

◆◆◆◆ பாடங்கள் ◆◆◆◆

காணமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேலர் (15:24)

இயேசு காணமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்தில் அனுப்பப்பட்டார் (15:24). அவர் தமது அப்போஸ்தலர்களை அளவிடப்பட்ட கட்டளையில் அனுப்பினபோது, அவர்களை அவர் “காணமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்தில்” மாத்திரம் அனுப்பினார் (10:6). இது புறஜாதிகளுக்கு வாய்ப்பு வரும்போதெல்லாம் ஊழியம் செய்வதற்கு தடையாக அவருக்கு இருக்க வில்லை (15:21-28). இயேசு தமது அப்போஸ்தலர்களிடம் சீர்ப் பிரகாரமான இஸ்ரவேல் அல்லாத “வேறே ஆடுகளும்” தமக்கு உண்டு என்று சொன்னார். “அவைகள் என் சத்தத்துக்குச் செவி கொடுக்கும்; அப்பொழுது ஒரே மந்தையும் ஒரே மேய்ப்பனுமாகும்,” என்று அவர் சொன்னார் (10:16). இன்று சிலர் இந்த “வேறே ஆடுகள்” என்பது வேறுபட்ட

பல பிரிவுக் கூட்டங்களிலிருக்கும் ஜனங்களைக் குறிப்பதாக போதிக்கிறார்கள். அது உண்மையாயிருக்க இயலாது. இந்த வசனப்பகுதி புறஜாதி மக்களையே குறிக்கிறது. தேவனுடைய திட்டம் - யூதர் புறஜாதி ஆகிய எல்லாரையும் மீட்டு - "ஓரே சரீரமாகிய" சபைக்குள் கொண்டுவரவேண்டும் என்பது தான் (எபேசியர் 2:11-16).

விசுவாசம் (15:28)

நாம் விசுவாசத்தினால் மட்டுமே இரட்சிக்கப்படுகிறோம் என்று வேதாகமம் சொல்லுகிறதா? இல்லை. உண்மையில் இதற்கு எதிரிடையானதையே அது போதிக்கிறது (யாக்கோபு 2:24). நாம் கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் (எபேசியர் 2:8, 9). கிருபை, இரட்சிப்பிற்கான தேவனுடைய பகுதி, கீழ்ப்படியும் விசுவாசம் நமது பகுதி. விசுவாசத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் குறித்து எப்பொழுதும் குறைத்து மதிப்பிடலாகாது, விசுவாசம் நமது இருதயத்தைச் சுத்தப்படுத்துகிறது (நடபடிகள் 15:9). நமது பாவங்களை மன்னிக்கிறது (நடபடிகள் 10:43), நீதிமானாக்குகிறது (ரோமர் 5:1), இரட்சிக்கிறது (1 பேதுரு 1:9), நம்மை பரிசுத்தமாக்குகிறது (நடபடிகள் 26:18). நமது விசுவாசம் உலகத்தை மேற்கொள்கிறது (1 யோவான் 5:4), விசுவாசத்தினால் நமக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு (1 யோவான் 5:11-13). விசுவாசம் நம்மை எப்படி இரட்சிக்கிறது? நாம் கிரியைகளினாலே இரட்சிக்கப்படுவதில்லை, ஆனால் கிரியை செய்கிற விசுவாசத்தினாலே இரட்சிக்கப்படுகிறோம் (கலாத்தியர் 5:6; எபிரெயர் 11).

விசுவாசத்தின் வித்தியாசப்பட்ட அளவீடுகளைக் குறித்து வேதாகமம் விவரிக்கிறது. பெரிய விசுவாசம் (15:28) அத்துடன் அற்ப விசுவாசம் (14:31). வல்லமையான விசுவாசம் (ரோமர் 4:20), மற்றும் பெலவீனமான விசுவாசம் (மாற்கு 9:24). நிறைவான விசுவாசத்தைக் குறித்து நாம் வாசிக்கிறோம் (நடபடிகள் 11:24) உறுதியான விசுவாசம் (கொலோசெயர் 2:5), வர்த்திக்கப்படும் விசுவாசம் (லூக்கா 17:5), பெருகும் விசுவாசம் (2 தெசலோனிக்கேயர் 1:3), மற்றும் விசுவாசத்தின் பாதிப்பற்ற நிலையில் அதன் அளவீடு "செத்த விசுவாசம்" என்றும் அழைக்கப்பட்டது (யாக்கோபு 2:26). செத்த ஒரு விசுவாசம் இரட்சிக்காது. அது ஜீவனுள்ளதும், செயலாற்றக் கூடியதும், கிரியை செய்யக் கூடியதுமான விசுவாசம்.

குறிப்புகள்

¹Craig S. Keener, *A Commentary on the Gospel of Matthew* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1999), 414. ²Warren W. Wiersbe, *Be Loyol* (Wheaton, Ill.: Victor Books, SP Publications, 1980), 103. ³காண்க David Hill, *The Gospel of Matthew*, The New Century Bible Commentary (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1972), 253; Leon Morris, *The Gospel according to Matthew*, Pillar Commentary (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1992), 401, n. 48; and W. F. Albright and C. S. Mann, *Matthew*, The Anchor Bible (Garden City, N.Y.: Doubleday & Co., 1971), 187. ⁴Douglas R. A. Hare, *Matthew*, Interpretation (Louisville: John Knox Press, 1993), 178. ⁵William Barclay, *The Gospel of Matthew*, vol. 2, 2d ed., The Daily Study Bible (Philadelphia: Westminster Press, 1958),

134-35. ⁶Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick W. Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 575. ⁷Morris, 409. ⁸Robert H. Mounce, *Matthew*, New International Biblical Commentary (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1991), 154. ⁹Alfred Edersheim, *The Life and Times of Jesus the Messiah*, updated ed. (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1993), 517. ¹⁰James Burton Coffman, *Commentary on Matthew* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1977), 235-36.